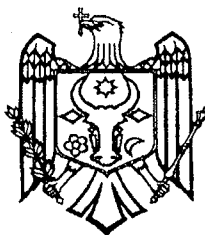

CURTEA
DE APEL CHIȘINĂU

АПЕЛЛЯЦИОННАЯ
ПАЛАТА КИШИНЭУ

2043, mun. Chișinău, str. Teilor 4
www.instante.justice.md; e-mail: cac@justice.md
Tel. (022) 76-84-88; Fax: (022) 66-05-89

2043, мун. Кишинэу, ул. Теилор 4,
www.instante.justice.md; e-mail: cac@justice.md
Тел. (022) 76-84-88; Факс: (022) 66-05-89

No 4-25/11-13/ din 25.01.18

La No _____ din _____

Curtea Constituțională a Republicii Moldova
Domnului Panțiru Tudor
Mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușeanu, nr. 28, MD-2004

În conformitate cu prevederile art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, Hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016, Vă expediem sesizarea despre verificarea constituționalității art. 395 al. (1), pct.5 CPP al RM, "dispoziția referitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentința va deveni definitivă" și art.195 alin.(5) pct.3) CPP al RM "în caz de punere în executare a sentinței de condamnare", în limitele în care nu corespunde cu prevederile articolelor 4,7,8,15,16,20,21,25, 54,119 din Constituția Republicii Moldova.

Anexă:

- Actul de sesizare, pe 12 file;
- Copia cererii privind sesizarea Curții Constituționale a Republicii Moldova în vederea verificării constituționalității art. 395 al.(1), pct. 5 CPP al RM, "dispoziția referitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentința va deveni definitivă" și art.195 alin. (5) pct.3) CPP al RM, "în caz de punere în executare a sentinței de condamnare", în limitele în care nu corespunde cu prevederile articolelor 4,7,8,15,16,20,21,25, 54,119 din Constituția Republicii Moldova. pe 6 file;
- Copia sentinței Judecătoriai Chișinău (sediul Centru) din 16 iunie 2017, pe 14 file.

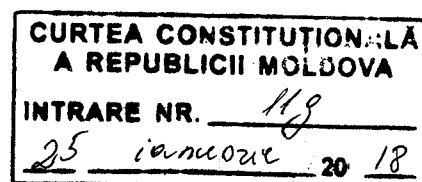
Cu înalte considerațiuni,

Judecătorii Curții de Apel Chișinău

Melinteanu Iurie

Bulhac Ion

Mănăscurtă Igor

Curut si maricatat
35 file
Grafica Iulio Clasescu

**CURTEA
DE APEL CHIȘINĂU**

2043, mun. Chișinău, str. Teilor 4
www.instante.justice.md; e-mail: cac@justice.md
Tel. (022) 76-84-88; Fax: (022) 66-05-89

**АПЕЛЛЯЦИОННАЯ
ПАЛАТА КИШИНЭУ**

2043, мун. Кишинэу, ул. Теилор 4,
www.instante.justice.md; e-mail: cac@justice.md
Тел. (022) 76-84-88; Факс: (022) 66-05-89

No

din

La No

din

SESIZARE

**Prezentată în conformitate cu prevederile art. 135 alin. (1) lit. a) din
Constituție**

I. AUTORUL SESIZĂRII:

Curtea de Apel Chișinău, judecătorii Melinteanu Iurie, Bulhac Ion
Mânăscuță Igor.

Adresa pentru corespondență: mun. Chișinău, str. Teilor nr. 4, e-mail:
cac@justice.md, tel. (022) 63-53-53; Fax: (022) 63-53-55.

II. OBIECTUL SESIZĂRII

Prezenta sesizare are ca obiect de examinare, exercitarea controlului constituționalității prevederilor art. 395 al.(1), pct. 5 CPP al RM, *“dispoziția referitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentința va deveni definitivă”* și art.195 alin. (5) pct.3) CPP al RM, *“în caz de punere în executare a sentinței de condamnare”*, în limitele în care nu corespunde cu prevederile articolelor 4,7,8,15,16,20,21,25, 54,119 din Constituția Republicii Moldova.

**III. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI EXAMINATĂ DE CĂTRE
INSTANȚA DE RECURS**

1. În procedura Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău, judecător Melinteanu Iurie, se află spre examinare în ordine de apel, cauza penală de învinuire a lui Davitean David Karlen, în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 27, 145 alin. (2) lit.c), 187 al. (2), lit. f), 188 alin. (5), 290 al. (1), 351 alin. (1), 361 alin. (2), lit. c) CPRM.
2. La data de 23.11.2017 a avut loc prima ședință de judecată.
3. Prin sentința Judecătoriei mun. Chișinău, sediul Centru din 16 iunie 2017, a fost încetat procesul penal în privința lui Davitean David Karlen, învinuit de

comiterea infracțiunii prevăzute de art 151 al. (2) lit. f), 290 al. (1) și 351 al. (1) Cod penal, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Inculpatul Davitean David Karlen a fost recunoscut vinovat și condamnat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 187 al.(2) lit. c), f), art. 188 alin.(5), art. 361 alin. (2) lit. c) CP RM și i s-a aplicat pedeapsa după cum urmează:

- în baza art. 187 al.(2) lit. c), f) CP al RM- la 3 ani închisoarea,
- în baza art. 188 al.(5) CP- la 12 ani închisoare,
- în baza art.361 alin. (2) lit. c) CP al RM- la 2 ani închisoare.

Conform art. 84 CP al RM pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite lui Davitean David Karlen, i-a fost numită pedeapsa definitivă de 16 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. Termenul ispășirii pedepsei lui Davitean David Karlen a fost calculat din data de 16.06.2017, cu includerea termenului deținerii în arest preventiv și arest la domiciliu de la 25.04.2004 până la 06.05.2014, de la 21.11.2012 până la 19.02.2013, și de la 18.10.2016 până la 16.06.2017. Arest la domiciliu de la 25.04.2004 până la 06.05.2014, de la 21.11.2012 până la 19.02.2013, și de la 18.10.2016 până la 16.06.2017.

4. Sentința a fost atacată cu apelurile acuzatorului de stat și ale avocaților Bodnariuc Alexandr și Bolocan Liudmila.
5. În cadrul ședinței de instanței de apel, apărătorul Bodnariuc Alexandr și Bolocan Liudmila, au înaintat cereri în interesele inculpatului Davitean David Karlen, prin care au solicitat liberarea acestuia din arest. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 04.12.2017, au fost respinse ca fiind inadmisibile cererile apărătorilor Bodnariuc Alexandr și Bolocan Liudmila, încheiere menținută prin decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 19.12.2017
6. În cadrul ședinței de judecată, apărătorul Bolocan Liudmila, care acționează în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale învinutului Davitean David Karlen, a înaintat o cerere/demers privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 395 al.(1), pct. 5 CPP al RM, *“dispoziția referitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă ”* și art.195 alin. (5) pct.3) CPP al RM, *“în caz de punere în executare a sentinței de condamnare”*, în limitele în care nu corespunde cu prevederile articolelor 4,7,8,15,16,20,21,25, 54,119 din Constituția Republicii Moldova.
7. Apărarea consideră că menținerea măsurii preventive – arest, fără eliberarea unui mandat de arest la pronunțarea sentinței în prima instanță, care ar putea fi contestat, precum și aflarea inculpatului în arest, după expirarea termenului de prelungire a măsurii preventive-arest de 12 luni, până la pronunțarea sentinței definitive, este ilegală și în viziunea autorului nu corespunde prevederilor articolelor 4, 7, 8, 15, 16 ,20, 21, 25, 54 din Constituția Republicii Moldova, deoarece în mod neproportional îngreșesc accesul la justiție, precum și dreptul la un proces echitabil, în cadrul căruia s-ar fi asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

8. Inculpatul Davitean David Karlen, consideră că la data de 16 iunie 2017, judecătoria Chișinău, sediul Centru, la pronunțarea sentinței a dispus "menținerea" măsurii preventive-arest și 1-a lipsit de orice posibilitate de a determina controlul legalității menținerii sale în arest, cu inculcarea art. 5 § 3 și 4 din Convenție.

IV. EXPUNEREA PRETINSEI ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ADUSE ÎN SPRIGINUL ACESTOR AFIRMAȚII

- 1 În viziunea autorului sesizării, datorită faptului că prevederile art. 395 al.(1), pct. 5 CPP al RM, "*dispoziția referitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentința va deveni definitivă*" și art.195 alin. (5) pct.3) CPP al RM, "*în caz de punere în executare a sentinței de condamnare*", neconstituționalitatea cărora se invocă, conțin stipulări imperative, care în mod vădit îngăduiesc dreptul la un proces echitabil, în cadrul căruia s-ar fi asigurat toate garanțiile necesare apărării sale, inclusiv dreptul inculpatului de a contesta măsura preventivă menținută de către instanța de fond prin sentință, precum și eliberarea inculpatului în cazul în care au expirat 12 luni de aflare a acestuia în arest (termenul arestului pentru inculpat a expirat la 9 iulie 2017), iar sentința încă nu este definitivă, deoarece a fost contestată cu apel, astfel ea nu are un caracter executoriu. Prin urmare această normă expres stabilește că "*dispoziția referitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentința va deveni definitivă*" și articolul 195 alin.(5) pct.3) Cod de procedură penală "*în caz de punere în executare a sentinței de condamnare*", ca urmare este afectat dreptul la un proces echitabil garantat și art.4,7,8,15,16, 20, 21, 25, 54,119 din Constituția Republicii Moldova.
- 2 În speță sunt relevante constatările Curții Constituționale, pct.5 din Hotărîrea nr.26 din 23.11.2010, în care Curtea a statuat că, dreptul în cauză derivă din art.21 din Constituție, conform căreia "orice persoană acuzată de un delict se prezumă a fi nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită, în mod legal, în cursul unui proces judiciar public în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale". Din conținutul normei constituționale se deduc trei principii:
 - principiul prezumției nevinovăției, caracterul public al procedurilor penale și posibilitatea persoanei de a utiliza toate mijloacele procesuale pentru apărarea sa. Conchidem, raportat la ultimul principiu, că apărarea dispune de un șir de pârghii, care pot fi utilizate pentru apărarea persoanei în procesul de probare a vinovăției, inclusiv dreptul inculpatului de a fi eliberat din detenție atunci cînd termenul arestului preventiv de 12 luni a expirat și nu există încă o sentință definitivă
 - participarea inculpatului, în stare de libertate, la ședințele de judecată de examinare a cauzei penale în privința sa.Relevantă este jurisprudența CEDO care a statuat; Hotărîrea CEDO în Cauza

Mihuță împotriva României ilustrează o situație similară celei invocate de reclamant în prezenta cerere.

Curtea reamintește ca art. 5 A § 4, nu garantează nici un drept, ca atare, la un recurs împotriva hotărârilor ce dispun sau ce prelungesc o măsura de detenție. Cu toate acestea, un stat, care se dotează cu un astfel de sistem trebuie, în principiu, să le acorde deținuților aceleași garanții în apel ca și în prima instanță (*Toth împotriva Austriei, hotărârea din 12 decembrie 1991, seria A nr. 224, p. 23, A§84*).

Aceasta cale de atac îi oferă părții interesate garanții suplimentare privind evaluarea necesității de a se prelungi arestarea preventivă [*Van Thuil împotriva Olandei (dec.), nr. 20.510/02, 9 decembrie 2004*] și trebuie să ducă, în scurt timp, la o hotărâre judecătorească, prin care să se pună capăt arestării, dacă aceasta se dovedește a fi ilegală (**Baranowski împotriva Poloniei, nr. 28.358/95, A§ 68, CEDO 2000-III**).

În acest sens, Curtea observă că recursul împotriva hotărârilor în cauză, era legat de judecarea pe fond și că hotărârea instanței de apel nu a intervenit decât după circa 4 luni și două săptămâni de la încetarea situației litigioase, când reclamantul era *deținut după condamnare* (*Konolos împotriva României, nr. 26.600/02, A§ 36, 7februarie 2008*).

Curtea a reamintit că, prin garantarea unei căi de recurs persoanelor arestate sau deținute art. 5 par.4, consacră de asemenea dreptul acestora, de a obține în termen scurt o hotărâre judecătorească, prin care să se statueze asupra legalității măsurii arestării preventive și care să pună capăt privării de libertate, dacă aceasta este declarată ilegală (*Van der Leer c. Olandei*).

Nu este necesar ca procedura prevăzută de art.5 par.4 să ofere garanții identice celor impuse de art.6 par. 1 pentru procesele civile sau penale, dar ea trebuie să îmbrace un caracter judiciar și să ofere persoanei în cauză garanții adaptate naturii privării de libertate de care el se plînge (*Megieri c. Germaniei*).

- Orice persoana lipsită de libertatea sa prin arestare sau deținere, are dreptul să introducă un recurs în fața unui tribunal, pentru ca acesta să statueze într-un termen scurt asupra legalității deținerii sale și să dispună eliberarea sa, dacă deținerea este ilegală."

În acest context, prezintă importanță și cauza *Konolos c. România*, în care Î.C.C.J. a prelungit arestarea preventivă a reclamantului fără a menționa însă durata pentru care fusese prelungită. Analizând cauza din punct de vedere a dispozițiilor legale interne și a exigențelor art. 5 paragraf. 1 din Convenție, Curtea a evidențiat că la data faptelor există o decizie a Curții Constituționale, obligatorie pentru instanțele interne, ce impunea controlul legalității arestării preventive la fiecare 30 de zile până la soluționarea cauzei. Astfel, în măsura în care instanțele naționale nu mai puteau aplica un text de lege declarat neconstituțional, o asemenea decizie reprezenta o sursă de drept, menită să asigure protecția oricărei detenții împotriva arbitrariului. În consecință, Curtea a reținut încălcarea art. 5 din Convenție, constatând că arestarea preventivă a reclamantului pentru o anumită perioadă de timp nu a

fost dispusă prin nici o decizie internă valabilă și nu a avut nici o altă bază legală în sensul Convenției. Prin urmare, atunci când dreptul intern impune un termen până la care instanța să se pronunțe asupra legalității, depășirea celui termen transformă privarea de libertate a unei persoane într-una contrară art. 5 din Convenție.

**V.PREVEDERI RELEVANTE DIN HOTĂRÂREA CURȚII
CONSTITUȚIONALE NR. 2 DIN 09.02.2016 PENTRU
INTERPRETAREA ART. 135 ALIN. (1) LIT. A) ȘI G) DIN
CONSTITUȚIA REPUBLICII MOLDOVA.**

În baza hotărârii menționate supra, Curtea Constituțională a hotărât:

1. În sensul art.135 alin.(1) lit. a) și g) coroborat cu art.20, 115, 116 din Constituție:

- în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională;

- excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau de reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu;

- sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de Apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza;

- judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea următoarelor condiții:

1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la art.135 alin.(1) lit. a) din Constituție;

2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Până la adoptarea de către Parlament a reglementărilor în executarea hotărârii, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se prezintă Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de Apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza, în temeiul aplicării directe a art.135 alin.(1) lit. a) și g) din Constituție.

LEGISLAȚIA PERTINENTĂ

VI. PREVEDERI RELEVANTE

VI. PREVEDERI RELEVANTE DIN CONSTITUȚIA REPUBLICII MOLDOVA

Articolul 4 Drepturile și libertățile omului

(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Articolul 7 Constituția, Lege Supremă

Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Articolul 8 Respectarea dreptului internațional și a tratatelor internaționale

(1) Republica Moldova se obligă să respecte Carta Organizației Națiunilor Unite și tratatele la care este parte, să-și bazeze relațiile cu alte state pe principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional.

(2) Intrarea în vigoare a unui tratat internațional conținând dispoziții contrare Constituției va trebui precedată de o revizuire a acesteia.

Articolul 15 Universalitatea

Cetățenii Republicii Moldova beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.

Articolul 16 Egalitatea

(1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sînt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.

Articolul 20 Accesul liber la justiție

(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

Articolul 21 Prezumția nevinovăției

Orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Articolul 25 Libertatea individuală și siguranța persoanei

(4) Arestarea se face în temeiul unui mandat, emis de judecător, pentru o durată de cel mult 30 de zile. Asupra legalității mandatului se poate depune recurs, în condițiile legii, în instanța judecătorească ierarhic superioară. Termenul arestării poate fi prelungit numai de către judecător sau de către instanța judecătorească, în condițiile legii, cel mult pînă la 12 luni.

Articolul 54 Restrîngerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi, care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrîngeri decît celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrîngerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrîngerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

Articolul 119 Folosirea căilor de atac

Împotriva hotărîrilor judecătorești, părțile interesate și organele de stat competente pot exercita căile de atac, în condițiile legii.

VII. PREVEDERI RELEVANTE ALE CONVENȚIEI PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI ȘI A LIBERTĂȚILOR FUNDAMENTALE

Articolul 5. Dreptul la libertate și la siguranță

(1) Orice persoană are dreptul la libertate și la siguranță. Nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția următoarelor cazuri și potrivit căilor legale:

a) dacă este deținut legal pe baza condamnării pronunțate de către un tribunal competent;

b) dacă a făcut obiectul unei arestări sau al unei dețineri legale pentru nesupunerea la o hotărîre pronunțată, conform legii, de către un tribunal ori în vederea garantării executării unei obligații prevăzute de lege;

c) dacă a fost arestat sau reținut în vederea aducerii sale în fața autorității judiciare competente, atunci cînd există motive verosimile de a bănuși că a săvârșit o infracțiune sau cînd există motive temeinice de a crede în necesitatea de a-l împiedica să săvârșescă o infracțiune sau să fugă după săvârșirea acesteia;

d) dacă este vorba de detenția legală a unui minor, hotărîtă pentru educația sa sub supraveghere sau despre detenția sa legală, în scopul aducerii sale în fața autorității competente;

e) dacă este vorba despre detenția legală a unei persoane susceptibile să transmită o boală contagioasă, a unui alienat, a unui alcoolic, a unui toxicoman sau a unui vagabond;

f) dacă este vorba despre arestarea sau detenția legală a unei persoane pentru a o împiedica să pătrundă în mod ilegal pe teritoriu sau împotriva căreia se află în curs o procedură de expulzare ori de extrădare.

(2) Orice persoană arestată trebuie să fie informată, în termenul cel mai scurt și într-o limbă pe care o înțelege, asupra motivelor arestării sale și asupra oricărei acuzații aduse împotriva sa.

(3) Orice persoană arestată sau deținută, în condițiile prevăzute de paragraful 1 lit. c) din prezentul articol, trebuie adusă de îndată înaintea unui judecător sau a altui magistrat împuternicit prin lege cu exercitarea atribuțiilor judiciare și are dreptul de a fi judecată într-un termen rezonabil sau eliberată în cursul procedurii. Punerea în libertate poate fi subordonată unei garanții care să asigure prezentarea persoanei în cauză la audiere.

(4) Orice persoană lipsită de libertatea sa prin arestare sau deținere are dreptul să introducă un recurs în fața unui tribunal, pentru ca acesta să statueze într-un termen scurt asupra legalității deținerii sale și să dispună eliberarea sa dacă deținerea este ilegală.

(5) Orice persoană care este victimă unei arestări sau a unei dețineri în condiții contrare dispozițiilor acestui articol are dreptul la reparații.

Articolul 6. Dreptul la un proces echitabil

(1) Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărîrea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci cînd interesele minorilor sau protecția vieții private a

părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

(2) Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată pînă ce vinovăția sa va fi legal stabilită.

VIII. PREVEDERI RELEVANTE DIN CODUL DE PROCEDURĂ PENALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

Articolul 7. Legalitatea procesului penal

(1) Procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod.

(2) Dacă există neconcordanțe între prevederile tratatelor internaționale în domeniul drepturilor și libertăților fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și prevederile prezentului cod, prioritate au reglementările internaționale.

(3) Dacă, în procesul judecării cauzei, instanța constată că norma juridică ce urmează a fi aplicată contravine prevederilor Constituției și este expusă într-un act juridic care poate fi supus controlului constituționalității, judecarea cauzei se suspendă, se informează Curtea Supremă de Justiție care, la rîndul său, sesizează Curtea Constituțională.

ARTICOLUL 25. ÎNFĂPTUIREA JUSTIȚIEI - ATRIBUȚIE EXCLUSIVĂ A INSTANȚELOR JUDECĂTOREȘTI

1) Justiția în cauzele penale se înfăptuiește în numele legii numai de către instanțele judecătorești. Constituirea de instanțe nelegitime este interzisă.

2) Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei infracțiuni, precum și supus unei pedepse penale, decît în baza hotărârii definitive a instanței de judecată, adoptată în condițiile prezentului cod.

3) Competența instanței de judecată și limitele jurisdicției ei, modul de desfășurare a procesului penal nu pot fi schimbate în mod arbitrar pentru anumite categorii de cauze sau persoane, precum și pentru o anumită situație sau pentru o anumită perioadă de timp.

Articolul 177 (1¹) Actul prin care se aplică măsura preventivă

Instanța de judecată emite o încheiere motivată, în care se indică: infracțiunea de care este învinuită, inculpată persoana; temeiul alegerii măsurii preventive respective, cu menționarea datelor concrete care au determinat luarea acestei măsuri; necesitatea aplicării măsurii preventive, precum și faptul dacă învinuitului, inculpatului i s-au explicat consecințele încălcării măsurii preventive; argumentele reprezentantului, apărătorului,

11
învinuitului, inculpatului, motivându-se admiterea sau neadmiterea lor la stabilirea măsurii.

Articolul 186. Termenul Ținerii persoanei în stare de arest și prelungirea lui

(1) Termenul Ținerii persoanei în stare de arest curge de la momentul privării persoanei de libertate la reținerea ei, iar în cazul în care ea nu a fost reținută - de la momentul executării hotărârii judecătorești privind aplicarea acestei măsuri preventive.

(3) Arestul se dispune pentru un termen de cel mult 30 de zile.

(6) în privința aceleiași fapte și aceleiași persoane, arestul poate fi aplicat, pentru ambele faze ale procesului penal, pe un termen de cel mult 12 luni cumulativ, pînă la pronunțarea sentinței de către instanța de fond.

Articolul 408. Efectul suspensiv al apelului

Apelul declarat în termen este suspensiv de executare atît în ce privește latura penală, cît și latura civilă, în afară de cazul cînd legea dispune altfel.

Articolul 466. Rămînerea definitivă a hotărîrii instanței de judecată și punerea ei în executare

(1) Hotărîrea instanței de judecată într-o cauză penală devine executorie la data cînd a rămas definitivă.

(2) Hotărîrea primei instanțe rămîne definitivă:

1) la data pronunțării, cînd hotărîrea nu este supusă apelului și nici recursului;

2) la data expirării termenului de apel:

a) cînd nu s-a declarat apel în termen;

b) cînd apelul declarat a fost retras înăuntru termenului stabilit;

3) la data retragerii apelului și încetării procedurii de apel, dacă aceasta s-a produs după expirarea termenului de apel.

IX. EXPUNEREA CERINTELOR AUTORULUI SESIZĂRII

Colegiul Penal consideră că sunt întrunite condițiile, o lege sau un alt act normativ, legitim adoptat de organele de resort, poate fi supus controlului constituționalității conform art. 135 din Constituția Republicii Moldova, potrivit căruia Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, *inclusiv și interpretarea Constituției*.

12

2. Nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate – din analiza jurisprudenței Curții Constituționale, judecătorii nu au depistat vre-o hotărâre anterioară a Curții în privința problemei expuse mai sus.

3. În consecință, judecătorii solicită Curții Constituționale, să verifice constituționalitatea art. 395 al. (1), pct.5 CPP al RM, “dispoziția referitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentința va deveni definitivă” și art.195 alin.(5) pct.3) CPP al RM “în caz de punere în executare a sentinței de condamnare”, care nu corespund cu prevederile articolelor 4, 7, 8, 15, 16, 20, 21, 25, 54, 119 din Constituția Republicii Moldova.

IV. ACTELE ANEXATE

Copia demersului privind sesizarea Curții Constituționale a Republicii Moldova în vederea verificării constituționalității art. 395 al. (1), pct.5 CPP al RM, “dispoziția referitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentința va deveni definitivă” și art.195 alin.(5) pct.3) CPP al RM “în caz de punere în executare a sentinței de condamnare”, pe 6 file;

Copia sentinței Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 16.06.2017 pe 4 file.

V. DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURILE

Declarăm pe onoare că informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

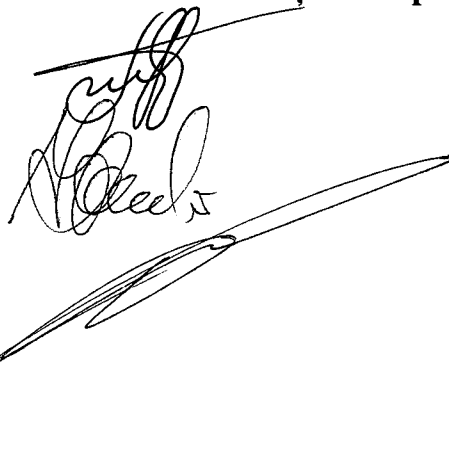
Cu respect,

Judecătorii Curții de Apel Chișinău

Melinteanu Iurie

Mănăscurtă Igor

Bulhac Ion

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu nr.28
mun. Chișinău ,MD 2004
Republica Moldova

SEIZARE CU PRIVIRE LA EXCEȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE

Prezentată în conformitate cu prevederile art. 135 alin. (1) lit.a) și lit.g) din
Constituție

14
54

I.- AUTORUL SESIZĂRII

Avocatul Bolocan Ludmila, reprezentant și apărător al inculpatului David Davitean Karlen, în cadrul procesului penal , aflat pe rol la Curtea de Apel Chișinău.

adresa pentru corespondență: mun. Chișinău , str. Piața Unirii Principatelor 1, of.318 , tel.60630385

II.OBIECTUL SESIZĂRII

Prezenta sesizare are ca obiect de examinare ,exercitarea controlului constituționalității prevederilor art. 395 al.(1), pct.5 Cod de procedură penală **Dispoziția referitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentința va deveni definitivă și articolul 195 alin.(5) pct.3) cod de procedură penală în caz de punere în executare a sentinței de condamnare** în limitele în care nu corespunde cu prevederile articolelor 4,7,8,15,16 , 20,21,25 , 54,119 din Constituția Republicii Moldova .

III. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI EXAMINATE DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

1. La Curtea de Apel , Colegiul penal , judecător Melinteanu Iurie se află în procedură cauza penală de învinuire a lui David Davitean , în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art.27, 145 al. (2) lit.c, 187 al. (2), lit. f), 188 al. (5), 290 al. (1), 351 al. (1), 361 al. (2), lit. c) CPRM.

2. La data de 23.11.2017 a avut loc prima ședință de judecată .

3. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul centru din 16.06.2017 David Davitean a fost condamnat la 16 ani privațiune de libertate cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis cu menținerea măsurii preventive- arest .

4. Considerăm că menținerea măsurii preventive –arest fără eliberarea unui mandat de arest la pronunțarea sentinței în prima instanță care ar putea fi contestat , precum și aflarea inculpatului în arest, după expirarea termenului de prelungire a măsurii preventive-arest de 12 luni , pînă la pronunțarea sentinței definitive este ilegală și în viziunea autorului nu corespunde prevederilor articolelor 4,7,8,15,16 ,20,21,25, 54 Din Constituția Republicii Moldova, deoarece în mod neproportional îngrădesc accesul la justiție, precum și dreptul la un proces echitabil, în cadrul căruia s-ar fi asigurat toate garanțiile necesare apărării sale ..

Reclamantul consideră că, la data de 16 iunie 2017 judecătoria Chișinău sediul Centru, la pronunțarea sentinței a dispus "menținerea" măsurii preventive-arest și l-a lipsit de orice posibilitate de a determina controlul legalității menținerii sale în arest, cu încălcarea art. 5 § 3 și 4 din Convenție.

IV. EXPUNEREA PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ADUSE ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII.

În viziunea autorului sesizării, datorită faptului că *dispoziția art.395 al. (1) pct.5 și articolul 195 alin.(5) pct.3) cod de procedură penală în caz de punere în executare a sentinței de condamnare Cod de procedură penală al Republicii Moldova*, neconstituționalitatea căroră se invocă, conțin stipulari imperative, care în mod vădit îngădesc dreptul la un proces echitabil, în cadrul căruia s-ar fi asigurat toate garanțiile necesare apărării sale, inclusiv dreptul inculpatului de a contesta măsura preventivă menținută de către instanța de fond prin sentință, precum și eliberarea inculpatului în cazul în care au expirat 12 luni de aflare a acestuia în arest (termenul arestului pentru inculpat a expirat la 9 iulie 2017), iar sentința încă nu este definitivă ,deoarece a fost contestată cu apel ,astfel ea nu are un caracter executoriu. Prin urmare această normă expres stabilește că "dispoziția referitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentința va deveni definitivă" și articolul 195 alin.(5) pct.3) cod de procedură penală în caz de punere în executare a sentinței de condamnare , ca urmare este afectat dreptul la un proces echitabil garantat și art.4,7,8,15,16, 20, 21, 25, 54,119 din Constituția Republicii Moldova.

În speță sunt relevante constatările Curții Constituționale , pct.5 din Hotîrîrea nr.26 din 23.11.2010, în care Curtea a statuat că dreptul în cauză derivă din art.21 din Constituție conform căreia "orice persoană acuzată de un delict se prezumă a fi nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită, în mod legal, în cursul unui proces judiciar public în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale" Din conținutul normei constituționale se deduc trei principii:

- principiul prezumției nevinovăției , caracterul public al procedurilor penale și posibilitatea persoanei de a utiliza toate mijloacele procesuale pentru apărarea sa. Conchidem, raportat la ultimul principiu, că apararea dispune de un șir de pîrghii care pot fi utilizate pentru apărarea persoanei în procesul de probare a vinovăției, inclusiv dreptul inculpatului de a fi eliberat din detenție atunci cînd termenul arestului preventiv de 12 luni a expirat și nu există încă o sentință definitivă ,

45

Participarea inculpatului, în stare de libertate, la ședințele de judecată de examinare a cauzei penale în privința sa.

55

Relevantă este jurisprudența CEDO care a statuat;

Hotararea CEDO in Cauza Mihuță împotriva României ilustrează o situație similară celei invocate de reclamant în prezenta cerere.

Curtea reaminteste ca art. 5 A § 4 nu garanteaza niciun drept, ca atare, la un recurs impotriva hotaririlor ce dispun sau ce prelungesc o masura de detentie. Cu toate acestea, un stat care se doteaza cu un astfel de sistem trebuie, in principiu, sa le acorde deținutilor aceleasi garantii in apel ca si in prima instanta (*Toth impotriva Austriei, hotararea din 12 decembrie 1991, seria A nr. 224, p. 23, A§ 84*).

Aceasta cale de atac îi oferă partii interesate garanții suplimentare privind evaluarea necesității de a se prelungi arestarea preventiva [*Van Thuil impotriva Olandei (dec.), nr. 20.510/02, 9 decembrie 2004*] si trebuie să ducă, în scurt timp, la o hotărîre judecatorească prin care sa se pună capăt arestării, daca aceasta se dovedeste a fi ilegala (*Baranowski impotriva Poloniei, nr. 28.358/95, A§ 68, CEDO 2000-III*).

In acest sens, Curtea observă că recursul împotriva hotărârilor în cauza era legat de judecarea pe fond și că hotărîrea instantei de apel nu a intervenit decat după circa 4 luni și două săptămîni de la încetarea situației litigioase, cînd reclamantul era deținut dupa condamnare (*Konolos impotriva Romaniei, nr. 26.600/02, A§ 36, 7 februarie 2008*).

Curtea a reamintit că prin garantarea unei căi de recurs persoanelor arestate sau deținute art. 5 par.4, consacră de asemenea dreptul acestora, de a obține în termen scurt o hotărîre judecătorească prin care să se statueze asupra legalității măsurii arestării preventive și care să pună capăt privării de libertate, dacă aceasta este declarată ilegală (*Van der Leer c. Olandei*).

Nu este nesar ca procedura prevăzută de art.5 par.4 să ofere garanții identice celor impuse de art.6 par.1 pentru procesele civile sau penale, dar ea trebuie să îmbrace un caracter judiciar și să ofere persoanei în cauză garanții adaptate naturii privării de libertate de care el se plînge (*Megieri c. Germaniei*).

"Orice persoana lipsita de libertatea sa prin arestare sau detinere are dreptul sa introducă un recurs in fata unui tribunal, pentru ca acesta sa statueze intr-un termen scurt asupra legalitatii deținerii sale si sa dispună eliberarea sa dacă deținerea este ilegală."

În acest context, prezintă importanțăși cauza Konolos c. România în care Î.C.C.J. a prelungit arestarea preventivă a reclamantului fără a menționa însă durata pentru care fusese prelungită. Analizând cauza din punct de vedere a dispozițiilor legale interne și a exigențelor art. 5 paragr. 1 din Convenție, Curtea a evidențiat că la data faptelor exista o decizie a Curții Constituționale, obligatorie pentru instanțele interne, ce impunea controlul legalității arestării preventive la fiecare 30 de zile până la soluționarea cauzei. Astfel, în măsura în care instanțele naționale nu mai puteau aplica un text de lege declarat neconstituțional, o asemenea decizie reprezenta o sursă de drept, menită să asigure protecția oricărei detenții împotriva arbitrariului. În consecință, Curtea a reținut încălcarea art. 5 din Convenție, constatând că arestarea preventivă a reclamantului pentru o anumită perioadă de timp nu a fost dispusă prin nici o decizie internă valabilă și nu a avut nici o altă bază legală în sensul Convenției. Prin urmare, atunci când

dreptul intern impune un termen până la care instanța să se pronunțe asupra legalității, *depășirea aceluși termen transformă privarea de libertate a unei persoane într-una contrară art. 5 din Convenție*

V. PREVEDERI RELEVANTE DIN HOTĂRÎREA CURȚII CONSTITUȚIONALE NR.2 DIN 09.02.2016 PENTRU INTERPRETAREA AT.135 ALIN.(1)LIT.a) ȘI g) DIN CONSTITUȚIA REPUBLICII MOLDOVA

În temeiul hotărîrii menționate; Curtea Constituțională a hotărît:

În sensul art. 135 alin(1) lit. a) și g) coroborat cu art. 20, 115, 116 din Constituție:

În cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, Hotărîrilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărîrilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța este obligată să sesizeze Curtea Constituțională;

- Excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau de reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu;
- Sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/complete de judecată din Cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de Apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza;
- judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau conformității cu Constituția a normelor contestate, limitîndu-se exclusiv la verificarea următoarelor condiții;

- 1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la art. 135 alin. (1), lit a) din Constituție;
- 2) excepția este ridicată de către una dintre părți sau de reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu
- 3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;
- 4) nu există o hotărîre anterioară a Curții avînd ca obiect prevederile contestate

Pînă la adoptarea de către Parlament a reglementărilor în executarea hotărîrii, sesizării privind excepția de neconstituționalitate se prezintă Curții Constituționale de către Judecătorii/Completele de judecată din Cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de Apel judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza, în temeiul aplicării directe a art. 135 alin. (1) lit. a) și g) , din Constituție

LEGISLAȚIA PERTINENTĂ

VI.PREVEDERI RELEVANTE

VI. PREVEDERI RELEVANTE DIN CONSTITUȚIA REPUBLICII MOLDOVA

Articolul 4

Drepturile și libertățile omului

(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Articolul 7 **Constituția, Lege Supremă**

Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Articolul 8 **Respectarea dreptului internațional și a tratatelor internaționale**

(1) Republica Moldova se obligă să respecte Carta Organizației Națiunilor Unite și tratatele la care este parte, să-și bazeze relațiile cu alte state pe principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional.

(2) Intrarea în vigoare a unui tratat internațional conținând dispoziții contrare Constituției va trebui precedată de o revizuire a acesteia.

Articolul 15 **Universalitatea**

Cetățenii Republicii Moldova beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.

Articolul 16 **Egalitatea**

(1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sînt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.

Articolul 20 **Accesul liber la justiție**

(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

Articolul 21 **Prezumția nevinovăției**

Orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Articolul 25 **Libertatea individuală și siguranța persoanei**

(4) Arestarea se face în temeiul unui mandat, emis de judecător, pentru o durată de cel mult 30 de zile. Asupra legalității mandatului se poate depune recurs, în condițiile legii, în instanța judecătorească ierarhic superioară. **Termenul arestării poate fi prelungit numai de către judecător sau de către instanța judecătorească, în condițiile legii, cel mult pînă la 12 luni.**

Articolul 54

Restrîngerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrîngeri decît celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrîngerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrîngerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

Articolul 119

Folosirea căilor de atac

Împotriva hotărîrilor judecătorești, părțile interesate și organele de stat competente pot exercita căile de atac, în condițiile legii.

VII.PREVEDERI RELEVANTE ALE CONVENȚIEI

PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI ȘI A LIBERTĂȚILOR FUNDAMENTALE

Articolul 5. Dreptul la libertate și la siguranță

1. Orice persoană are dreptul la libertate și la siguranță. Nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția următoarelor cazuri și potrivit căilor legale:

- a) dacă este deținut legal pe baza condamnării pronunțate de către un tribunal competent;
- b) dacă a făcut obiectul unei arestări sau al unei dețineri legale pentru nesupunerea la o hotărîre pronunțată, conform legii, de către un tribunal ori în vederea garantării executării unei obligații prevăzute de lege;
- c) dacă a fost arestat sau reținut în vederea aducerii sale în fața autorității judiciare competente, atunci cînd există motive verosimile de a bănui că a săvîrșit o infracțiune sau cînd există motive

temeinice de a crede în necesitatea de a-l împiedica să săvârșească o infracțiune sau să fugă după săvârșirea acesteia;

d) dacă este vorba de detenția legală a unui minor, hotărâtă pentru educația sa sub supraveghere sau despre detenția sa legală, în scopul aducerii sale în fața autorității competente;

e) dacă este vorba despre detenția legală a unei persoane susceptibile să transmită o boală contagioasă, a unui alienat, a unui alcoolic, a unui toxicoman sau a unui vagabond;

f) dacă este vorba despre arestarea sau detenția legală a unei persoane pentru a o împiedica să pătrundă în mod ilegal pe teritoriu sau împotriva căreia se află în curs o procedură de expulzare ori de extradare.

2. Orice persoană arestată trebuie să fie informată, în termenul cel mai scurt și într-o limbă pe care o înțelege, asupra motivelor arestării sale și asupra oricărei acuzații aduse împotriva sa.

3. Orice persoană arestată sau deținută, în condițiile prevăzute de paragraful 1 lit. c) din prezentul articol, trebuie adusă de îndată înaintea unui judecător sau a altui magistrat împuternicit prin lege cu exercitarea atribuțiilor judiciare și are dreptul de a fi judecată într-un termen rezonabil sau eliberată în cursul procedurii. Punerea în libertate poate fi subordonată unei garanții care să asigure prezentarea persoanei în cauză la audiere.

4. Orice persoană lipsită de libertatea sa prin arestare sau deținere are dreptul să introducă un recurs în fața unui tribunal, pentru ca acesta să statueze într-un termen scurt asupra legalității deținerii sale și să dispună eliberarea sa dacă deținerea este ilegală.

5. Orice persoană care este victimă unei arestări sau a unei dețineri în condiții contrare dispozițiilor acestui articol are dreptul la reparații.

Articolul 6. Dreptul la un proces echitabil

1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărîrea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

2. Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată pînă ce vinovăția sa va fi legal stabilită.

VIII. PREVEDERI RELEVANTE DIN

CODUL DE PROCEDURĂ PENALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

Articolul 7. Legalitatea procesului penal

(1) Procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod.

(2) Dacă există neconcordanțe între prevederile tratatelor internaționale în domeniul drepturilor și libertăților fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și prevederile prezentului cod, prioritate au reglementările internaționale.

(3) Dacă, în procesul judecării cauzei, instanța constată că norma juridică ce urmează a fi aplicată contravine prevederilor Constituției și este expusă într-un act juridic care poate fi supus controlului constituționalității, judecarea cauzei se suspendă, se informează Curtea Supremă de Justiție care, la rîndul său, sesizează Curtea Constituțională.

Articolul 25. Înfăptuirea justiției - atribuție exclusivă a instanțelor judecătorești

(1) Justiția în cauzele penale se înfăptuiește în numele legii numai de către instanțele judecătorești. Constituirea de instanțe nelegitime este interzisă.

(2) Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrșirea unei infracțiuni, **precum și supus unei pedepse penale**, decît în baza hotărîrii definitive a instanței de judecată, adoptată în condițiile prezentului cod.

(3) Competența instanței de judecată și limitele jurisdicției ei, modul de desfășurare a procesului penal nu pot fi schimbate în mod arbitrar pentru anumite categorii de cauze sau persoane, precum și pentru o anumită situație sau pentru o anumită perioadă de timp.

Articolul 177 (1¹) Actul prin care se aplică măsura preventivă

Instanța de judecată emite o încheiere motivată, în care se indică: infracțiunea de care este învinuită, inculpată persoana; temeiul alegerii măsurii preventive respective, cu menționarea datelor concrete care au determinat luarea acestei măsuri; necesitatea aplicării măsurii preventive, precum și faptul dacă învinuitului, inculpatului i s-au explicat consecințele încălcării măsurii preventive; argumentele reprezentantului, apărătorului, învinuitului, inculpatului, motivîndu-se admiterea sau neadmiterea lor la stabilirea măsurii.

Articolul 186. Termenul ținerii persoanei în stare de arest și prelungirea lui

(1) Termenul ținerii persoanei în stare de arest curge de la momentul privării persoanei de libertate la reținerea ei, iar în cazul în care ea nu a fost reținută – de la momentul executării hotărîrii judecătorești privind aplicarea acestei măsuri preventive.

(3) Arestul se dispune pentru un termen de cel mult 30 de zile.

(6) În privința aceleiași fapte și aceleiași persoane, arestul poate fi aplicat, pentru ambele faze ale procesului penal, pe un termen de cel mult 12 luni cumulativ, pînă la pronunțarea sentinței de către instanța de fond...

Articolul 408. Efectul suspensiv al apelului

Apelul declarat în termen este suspensiv de executare atît în ce privește latura penală, cît și latura civilă, în afară de cazul cînd legea dispune altfel.

Articolul 466. Rămînerea definitivă a hotărîrii instanței de judecată și punerea ei în executare

(1) Hotărîrea instanței de judecată într-o cauză penală devine executorie la data cînd a rămas definitivă.

(2) Hotărîrea primei instanțe rămîne definitivă:

- 1) la data pronunțării, cînd hotărîrea nu este supusă apelului și nici recursului;
- 2) la data expirării termenului de apel;

58 18

- a) cînd nu s-a declarat apel în termen;
- b) cînd apelul declarat a fost retras înăuntrul termenului stabilit;
- 3) la data retragerii apelului și încetării procedurii de apel, dacă aceasta s-a produs după expirarea termenului de apel

IX. EXPUNEREA DATELOR SUPLIMENTARE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

Se impune ca instanța care judecă cazul, în virtutea aliniatului (3), art.7 Cod de procedură penală, să dispună suspendarea judecării cauzei, pînă cînd actele juridice invocate vor fi supuse controlului constituționalității.

X. EXPUNEREA CERINTELOR AUTORULUI SESIZĂRII

Autorul sesizării consideră că sunt întrunite condițiile, menționate în Hotărîrea Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art.135 alin. (1)lit.a)și g) din Constituția Republicii Moldova:

-obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la art.135 alin. (1), lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova, respectiv se sesizează Curtea Constituțională pentru a se expune referitor la:

- verificarea constituționalității dispoziției referitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentința va deveni definitivă conform prevederilor art. 395 al.(1), pct.5 Cod de procedură penală și articolul 195 alin.(5) pct.3) cod de procedură penală a sintagmei în caz de punere în executare a sentinței de condamnare, în viziunea autorului sesizării nu corespunde cu prevederile articolelor 4,7,8,15,16 ,20,21,25 ,54,119 din Constituția Republicii Moldova, or aceasta fiind o normă absolută .

Excepția este invocată de inculpat, or prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei, aflate pe rol în instanță;

- Nu există o hotărîre anterioară a Curții avînd ca obiect prevederile contestate- din analiza jurisprudenței Curții Constituționale nu am depistat vreo hotărîre anterioară a Curții în privința problemelor abordate.

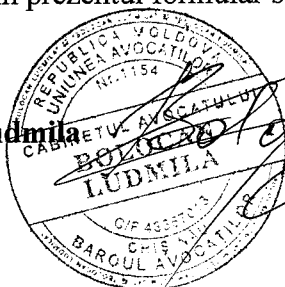
XI. ACTELE ANEXATE

- actul de sesizare, pe 6 file ;
- actele cauzei urmează să fie puse la dispoziția Curții Constituționale de către Curtea de Apel Chișinău, pe rolul căreia se află cauza penală.

XII. DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURILE

Declar pe onoare că informațiile în prezentul formular sunt exacte.

Cu respect, **avocatul Bolocan Ludmila**

Dosarul nr. Ia-1202/17

ÎNCHEIERE

11 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței:

Melinteanu Iurie

Judecători

Mânăscurtă Igor și Bulhac Ion

Grefier

Olărescu Irina

Cu participarea:

Tăut Dorina

Procurorului

Bodnariuc Alexandr și Bolocan Liudmila

Avocaților

Davitean David

Inculpatului

examinat în ședință publică sesizarea privind excepția de neconstituționalitate depusă de apărătorul Bolocan Liudmila în interesele inculpatului Davitean David Karlen, privind sesizarea Curții Constituționale despre verificarea constituționalității art. 395 al. (1), pct.5 CPP al RM, "*dispoziția referitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentința va deveni definitivă*" și art.195 alin.(5) pct.3) CPP al RM "*în caz de punere în executare a sentinței de condamnare*", în limitele în care nu corespunde cu prevederile articolelor 4, 7, 8, 15, 16, 20, 21, 25, 54, 119 din Constituția Republicii Moldova.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei mun. Chișinău, sediul Central din 16 iunie 2017, a fost încetat procesul penal în privința lui Davitean David Karlen, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 al. (2), lit. f), 290 al. (1) și 351 al. (1) în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.
2. Inculpatul Davitean David Karlen a fost recunoscut vinovat și condamnat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 187 al.(2), lit. c), f), art. 188 al. (5), art. 361 alin. (2) lit. c) CP RM fiindu-i aplicată pedeapsa după cum urmează: în baza art. 187 al.(2), lit.c), f) CP RM- la 3 ani închisoarea, în baza art.188 al.(5) CP- la 12 ani închisoare, în baza art.361 alin. (2) lit.c)al RM - la 2 ani închisoare.
3. Conform art. 84 CP al RM pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite lui Davitean David Karlen, i-a fost numită pedeapsa definitive de 16 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. Termenul ispășirii pedepsei lui Davitean David Karlen a fost calculat din data de 16.06.2017, cu includerea termenului deținerii în arest preventiv și arest la domiciliu de la 25.04.2004 pînă la 06.05.2014, de la 21.11.2012 pînă la 19.02.2013, și de la 18.10.2016 pînă la 16.06.2017. Arest la domiciliu de la 25.04.2004 pînă la 06.05.2014, de la 21.11.2012 pînă la 19.02.2013, și de la 18.10.2016 pînă la 16.06.2017.

4. Ne fiind de acord cu sentința Judecătoriei mun. Chișinău, sediul Central din 16 iunie, 2017, procurorul Sergiu Bursacovschi, a declarat apel, prin care a solicitat casarea în parte a sentinței instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Davitean David Karlen, să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.27, 145 alin.(2) lit. c); 187 alin.(2) lit. e), f); 188 alin.(5); 290 alin.(1); 551 alin.(1); 361 alin.(2) lit. c) Cod penal.
5. Împotriva sentinței nominalizate a înaintat apel apărătorul Bolocan Ludmila în interesele inculpatului Davitean David Karlen, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16.06.2017, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Davitean David Karlen să fie achitat. Constatarea faptului încălcării normelor procesuale de examinare a cauzei penale în instanța de fond.
6. Împotriva sentinței nominalizate a înaintat apel și avocatul Bodnariuc Alexandru în numele inculpatului Davitean David Karlen, prin care a solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei hotărâri de încetarea procesului penal pe art. 27, 145 alin.(2) lit. c) (287 alin.3), 187 alin.(2), 188 alin.(5), 290 alin.(1), 351 alin.(1), 361 alin.(2) CP RJS4 în privința lui Davitean David.
7. În cadrul ședința Curții de Apel Chișinău din 11.12.2017, apărătorul Bolocan Liudmila, care acționează în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale Davitean David Karlen, a înaintat excepția de neconstituționalitate a art. 395 alin (1) pct.5) CPP al RM, “*dispoziția referitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentința va deveni definitivă*” și art.195 alin.(5) pct.3) CPP al RM “*în caz de punere în executare a sentinței de condamnare*”.
8. În motivarea demersului înaintat, autorul acestuia a solicitat exercitarea controlului constituționalității art. 395 al.(1), pct.5 Cod de procedură penală “*dispoziția referitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentința va deveni definitivă*” și art. 195 alin. (5) pct.3 Cod de procedură penală “*în caz de punere în executare a sentinței de condamnare*”, în limitele în care nu corespund cu prevederile articolelor 4,7,8,15,16,20,21,25, 54,119 din Constituția Republicii Moldova.
9. Autorii au invocat că menținerea măsurii preventive - arest fără eliberarea unui mandat de arest la pronunțarea sentinței în prima instanță, care ar putea fi contestat, precum și aflarea inculpatului în arest, după expirarea termenului de prelungire a măsurii preventive-arest de 12 luni, pînă la pronunțarea sentinței definitive este ilegală și nu corespunde prevederilor articolelor 4,7,8,15,16 ,20,21,25, 54 din Constituția Republicii Moldova, deoarece în mod neproportional îngreșesc accesul la justiție, precum și dreptul la un proces echitabil, în cadrul căruia s-ar fi asigurat toate garanțiile necesare apărării sale .
10. Totodată, inculpatul Davitean David Karlen a invocat că la data de 16 iunie 2017, judecătoria Chișinău, sediul Centru, la pronunțarea sentinței a dispus "menținerea" măsurii preventive-arest și l-a lipsit de orice posibilitate de a determina controlul legalității menținerii sale în arest, cu încălcarea art. 5 § 3și 4 din Convenție.

11. În viziunea autorului sesizării, datorită faptului că dispoziția art. 395 al.(1), pct.5 Cod de procedură penală *“dispoziția referitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă”* și art. 195 alin. (5) pct.3 Cod de procedură penală *“în caz de punere în executare a sentinței de condamnare, neconstituționalitatea cărora se invocă, conțin stipulări imperative, care în mod vădit îngrădesc dreptul la un proces echitabil, în cadrul căruia s-ar fi asigurat toate garanțiile necesare apărării sale, inclusiv dreptul inculpatului de a contesta măsura preventivă menținută de către instanța de fond prin sentință, precum și eliberarea inculpatului în cazul în care au expirat 12 luni de aflare a acestuia în arest (termenul arestului pentru inculpat a expirat la 9 iulie 2017), iar sentința încă nu este definitivă, deoarece a fost contestată cu apel ,astfel ea nu are un caracter executoriu. Prin urmare această normă expres stabilește că "dispoziția referitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă" și articolul 195 alin.(5) pct.3) cod de procedură penală în caz de punere în executare a sentinței de condamnare, ca urmare este afectat dreptul la un proces echitabil garantat și art.4, 7, 8, 15, 16, 20, 21, 25, 54,119 din Constituția Republicii Moldova.*

12. În speță sunt relevante constatările Curții Constituționale, pct. 5 din Hotărârea nr.26 din 23.11.2010, în care Curtea a statuat că dreptul în cauză derivă din art.21 din Constituție conform căreia"orice persoană acuzată de un délict se prezumă a fi nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită, în mod legal, în cursul unui proces judiciar public în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale"

13. Apărătorii Bolocan Ludmila și Bodnariuc Alexandr în ședința de judecată în instanța de apel, au susținut integral cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. art. 395 alin.(1) pct. 5), 195 alin. (5) pct.3) Cod de procedură penală și au pledat pentru admiterea acesteia.

14. În ședința de judecată inculpatul Davitean David Karlen, de asemenea a susținut integral demersul înaintat și a pledat pentru admiterea acestuia. A invocat că menținerea lui în stare de arest este o încălcare gravă a drepturilor sale constituționale, iar art.395 alin.(1) pct.5 CPP al RM este neconstituțional și contravine prevederilor constituționale și nu are putere juridică

15. Procurorul Tăut Dorina în ședința de judecată a solicitat respingerea demersului ca fiind neîntemeiat, or, normele art. art. 395 al.(1), pct.5),. 195 alin. (5) pct.3) Cod de procedură penală, au fost deja aplicate de instanța de fond la emiterea sentinței și nu urmează a fi aplicate în instanța de apel.

16. Examinând materialele cauzei, în special temeiurile demersului nominalizat, ținând cont de opinia participanților la proces, Colegiul Penal consideră necesar de a admite demersul despre verificarea constituționalității normelor de drept, și anume a dispozițiilor art. 395 al.(1), pct.5) Cod de procedură penală și art. 195 alin.(5) pct.3) Cod de procedură penală, sub aspectul corespunderii art. 4,7,8,15,16, 20, 21, 25, 54, 119 din Constituție Republicii Moldova.

17. Potrivit prevederilor art. 4 alin. (1) Constituția Republicii Moldova, dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și

se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

18. În conformitate cu art. 342 Cod de procedură penală, toate chestiunile care apar în timpul judecării cauzei se soluționează prin încheiere a instanței de judecată. Încheierile privind măsurile preventive, de ocrotire și asiguratorii, recuzările, declinarea de competență, strămutarea cauzei, dispunerea expertizei, precum și încheierile interlocutorii, se adoptă sub formă de documente aparte și se semnează de judecător sau, după caz, de toți judecătorii din completul de judecată. Încheierile instanței asupra celorlalte chestiuni se includ în procesul-verbal al ședinței de judecată. Încheierile date pe parcursul judecării cauzei se pronunță public.

19. Conform dispozițiilor art. 364 Cod de procedură penală, președintele ședinței întreabă fiecare parte în proces dacă are careva cereri sau demersuri. Cererile sau demersurile formulate vor fi argumentate, iar dacă se solicită administrarea unor probe noi, se vor indica faptele și circumstanțele ce urmează a fi dovedite, mijloacele prin care pot fi administrate aceste probe, locul unde se află acestea, iar în privința martorilor, experților și specialiștilor se va indica identitatea și adresa lor în cazul în care partea nu poate asigura prezența lor în instanța de judecată. Cererile sau demersurile formulate se soluționează de către instanță după audierea opiniilor celorlalte părți asupra cerințelor înaintate. Părțile pot prezenta și cere administrarea probelor și în cursul cercetării judecătorești.

20. Conform art. 7 alin. (2) Cod de procedură penală, dacă există neconcordanțe între prevederile tratatelor internaționale în domeniul drepturilor și libertăților fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și prevederile prezentului cod, prioritate au reglementările internaționale.

21. Conform art. 7 alin. (3 și 6) Cod de procedură penală (3) Dacă, în procesul judecării cauzei, instanța constată că norma juridică ce urmează a fi aplicată contravine prevederilor Constituției și este expusă într-un act juridic care poate fi supus controlului constituționalității, judecarea cauzei se suspendă, se informează Curtea Supremă de Justiție care, la rîndul său, sesizează Curtea Constituțională.

22. Hotărârile Curții Constituționale privind interpretarea Constituției sau privind neconstituționalitatea unor prevederi legale sînt obligatorii pentru organele de urmărire penală, instanțele de judecată și pentru persoanele participante la procesul penal.

23. Conform pct. 82 al Hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016, Curtea reține că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: (1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; (2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; (3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; (4) nu există o hotărâre anterioară a Curții avînd ca obiect prevederile contestate.

24. În baza pct. 83 al Hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016 prevede că verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale.

25. Astfel, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la paragraful 82, care la rândul său prevede că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții și anume, dacă obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

26. Pct. 107 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016, prevede că în temeiul art. 135 alin. (1) lit. a) și lit. g), sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale, de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza. O astfel de interpretare asigură principiul constituțional al independenței tuturor judecătorilor și soluționarea cauzelor și supremația Constituției în procesul de apărare a drepturilor și libertăților fundamentale.

27. Verificând dacă obiectul excepției de neconstituționalitate intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituția Republicii Moldova, dacă excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu, dacă prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei și dacă nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

28. În continuare, instanța de recurs menționează că până în prezent o hotărâre a Curții Constituționale privind examinarea constituționalității art. 395 al.(1), pct. 5) Cod de procedură penală și art. 195 alin.(5) pct.3) Cod de procedură penală nu există, norma de la art. 395 al.(1), pct. 5) Cod de procedură penală și art. 195 alin.(5) pct.3) Cod de procedură penală, vizează una dintre solicitările din cererea privind eliberarea inculpatului Davitean David Karlen, care a fost soluționată prin încheierea Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 04.12.2017, în contextul căreia a fost înaintată prezenta excepție de neconstituționalitate, menținută prin decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 19.12.2017, totodată, prezentul demers a fost înaintat de către avocatul Bolocan Ludmila care este apărătorul lui Davitean David Karlen și participant în proces, motivele au fost întemeiate pe prevederile art. art. 4, 7, 8, 15, 16, 20, 21, 25, 54, 119 din Constituția Republicii Moldova, obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, este o normă a unui act legislativ, respectiv, circumstanțele în speță denotă întrunirea cerinței pct. 3 al paragrafului 82 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016, prin urmare demersul privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și

28. verificarea constituționalității art. 395 al.(1), pct. 5) Cod de procedură penală și art. 195 alin.(5) pct.3) Cod de procedură penală, urmează a fi admis.

29. Astfel, Colegiul Penal ajunge la concluzia că sesizarea înaintată de avocatul Bolocan Ludmila în interesele inculpatului Davitean David Karlen, întrunește cerințele legale și urmează a fi admisă deoarece se solicită a fi verificată constituționalitatea legii materiale – art. 395 al.(1), pct. 5) Cod de procedură penală și art. 195 alin.(5) pct.3) Cod de procedură penală, iar prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei penale, or, se subliniază că prin ignorarea excepției de neconstituționalitate și rezolvarea litigiului fără soluționarea prealabilă a excepției de către instanța de contencios constituțional, judecătorul ordinar ar dobândi prerogative improprii instanței judecătorești.

30. Prin urmare, constatând că orice instanță de judecată este chemată să soluționeze un litigiu, în ipoteza unei îndoieli cu privire la constituționalitatea unei dispoziții, are atât puterea, cât și obligația să se adreseze Curții Constituționale, Colegiul Penal admite sesizarea privind excepția de neconstituționalitate depusă de avocatul Bolocan Ludmila în interesele inculpatului Davitean David Karlen privind sesizarea Curții Constituționale despre verificarea constituționalității prevederilor art. 395 alin.(1), pct. 5 Cod de procedură penală și art. 195 alin. (5) pct.3 Cod de procedură penală sub aspectul corespunderii art. 4,7,8,15,16, 20, 21, 25, 54, 119 din Constituție Republicii Moldova.

31. În conformitate cu prevederile art. 7 alin. (3 și 6), 342 Cod de procedură penală, Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău,

DISPUNE:

Se admite sesizarea privind excepția de neconstituționalitate depusă de avocatul Bolocan Liudmila în interesele inculpatului Davitean David Karlen, privind sesizarea Curții Constituționale despre verificarea constituționalității prevederilor art. art. 395 alin.(1) pct.5, 195 alin. (5) pct.3) Cod penal al Republicii Moldova sub aspectul corespunderii art. 4, 7, 8, 15, 16, 20, 21, 25, 54, 119 din Constituția Republicii Moldova.

Se expediază sesizarea privind excepția de neconstituționalitate în adresa Curții Constituționale a Republicii Moldova, în temeiul art. 135 alin. (1) lit. b) din Constituția Republicii Moldova.

Președintele ședinței, judecător:

Melinteanu Iurie

Judecător :

Mânăscurtă Igor

Judecător :

Bulhac Ion

*Copia corespunde
cei originalei*

Melinteanu Iurie